

prostředním uzlu jsou čtyři znaky, a to český, polský, bavorský a saský, kterými byly vyznačeny čtyři »nationes« universitní. Je tedy nesporné, že ke starému držadlu, které nemusilo ani patřit žezlu právnické fakulty (za válek husitských totiž tato fakulta zanikla), byla v době jezuitské university přidělena hlavice nová. Žezlo jako celek je jistě velmi zajímavé a dostalo se tedy nyní fakultě právnické Karlovy university zpět od německé university dne 26. listopadu 1934 na základě výnosu ministerstva školství a národní osvěty ze dne 20. listopadu 1934, jímž byl proveden zákon č. 135/1920 Sb. z. a n.

Hlavice druhého žezla (na obrázku vpravo) patří žezlu právnické fakulty české university a pochází z roku 1882. Když měla býti dosavadní universita Karlo-Ferdinandova rozdělena na německou a českou, uvažovalo se totiž, že by polovina fakultních žezel se dostala německé universitě a druhá české. Při konečném jednání však německá universita nevydala žádné z insignií a tak měly býti pořízeny pro českou universitu insignie nové jako kopie starých. Ale německá universita odepřela původní žezla zapůjčiti i k okopírování, a tak rektor, profesor V. V. Tomek musil odložit instalaci, až byly pořízeny insignie nové. Je možno spravedlivě přiznati českým profesorům, že přes všechny skrovné prostředky pořídili insignie vkusné, jak ukazuje tato hlavice se známými symboly spravedlnosti: zkřížené fasces se sekýrkami líktorskými a vetknutým mečem, pod nimiž na štítu jsou váhy.

Získáním původních žezel je hlavně symbolisována kontinuita Karlovy university s původním ústavem. Přejeme si jistě ze srdce, aby pod záštitou původních insignií rostla a zkvétala a noví promovaní doktoři dosáhli splnění všech svých tužeb a přání.)*

SEDESÁTINY PROF. DRA VILÉMA FUNKA. Dne 14. ledna 1935 bude tomu 60 let, co se v Praze narodil nynější řádný profesor finančního práva na právnické fakultě university Karlovy v Praze Dr. Vilém Funk, v tomto studijním roce děkan téže fakulty, jemuž chceme věnovati tuto skrovnou vzpomínku. Účelem jejím není podati životopis, nýbrž několika stručnými tahy vyznačiti význam Funkovy osobnosti pro československý vědecký a veřejný život.

Jako vysokoškolský učitel přednáší Funk po řadu let finanční právo a finanční vědu v usilovné snaze, aby posluchači jak po stránce teoretické, tak praktické vytěžili při skrovném počtu hodin, jež jsou finanční vědě a právu přikázány, ze studia na fakultě co nejvíce. Jeho přednášky jsou hojně navštěvovány a dlužno uznati, že u nemalé části posluchačstva byla to právě osobnost Funkova a jeho způsob výkladu, jež vzbudily hlubší zájem pro jeho předmět.

Stejně jako přednášky jsou značně oblíbeny jeho semináře, jichž vedle posluchačů práv účastní se i absolventi, často vynikající místa v praxi zaujímající, kteří sdělují s ostatními své bohaté zkušenosti.

Československá věda je Funkovi zavázána za množství prací z oboru finančního hospodářství veřejného. Nejrozsáhlejší z nich je jeho »Popla-

*) Za opatření fotografie původního žezla vděčí redakce J. Magnificenci rektoru prof. Dr. Drachovskému. (Fotografie Centropress.)

tek z převodů majetku na případ smrti«, díl I. (část historická), 1902, a díl II. (právo pozitivní), 1908. Dílo toto je zpracováno velmi podrobně na základě archivních pramenů. K němu se věcně pojí »Pokusy o reformu poplatků z převodů majetkových na případ smrti a z darů v Rakousku«, 1912.

Největšího rozšíření z Funkových prací došla jeho »Finanční věda«, která vyšla již ve třetím vydání, své doby jediné popřevratové dílo české toho druhu.

Na jaře 1924 vyšla všeobecná část díla »Naše právo berní«, první práce o dogmatice této disciplíny v československé literatuře vůbec. Pokud mi známo, vyjde část zvláštní co nejdříve.

Veřejná činnost Funkova před převratem je vyjádřena nejlépe jeho funkcí poslance na říšské radě (1911—1918) a člena sboru obecních starších města Prahy (1909—1918). Je samozřejmo, že již tehdy jeho odborné kvality měly vliv na různé reformy z oboru zákonodárství finančního (daň z příjmu a j.), které byly projednávány za jeho spolupráce.

Ani nový stát při své výstavbě nemůže postrádati osobnosti významu Funkova, zvláště při nutnosti přebudování československého finančního systému. S Funkovým jménem setkáváme se v mnoha odborných komisích a institucích, jakož i v bezprostředním životě hospodářském.

K 60. narozeninám přeje mladá právnická generace svému váženému učiteli nejen osobního štěstí v dalším životě, ale i úspěšného uplatnění všech jeho snah o rozvoj finanční vědy i finančního práva a o dokonalejší legislativní úpravu našeho finančního hospodářství. Siblík.

ZE SBÍRKY ZÁKONŮ A NAŘÍZENÍ. Nařízení č. 215, 216 a 217 mění obvody některých berních správ a berních úřadů. — Nař. č. 218 se týká soupisu cizozemských platidel, č. 226 státní záruky za jisté konverzní půjčky, vyhláška č. 227 vývozu zboží a č. 232 odvodu exportní a jiné valuty. — Pod č. 219 bylo vyhlášeno zrušení policejního komisařství v Prešově dnem 31. října 1934. — Vlád. nařízení čís. 220 mění seznam přepychových předmětů (s ohledem na daň přepychovou podle zákona č. 268/1923), nař. č. 230 doplňuje vysvětlivky k celnímu sazebníku. — Nařízením č. 221 byly vydány stanovy Exportního ústavu (podle zákona č. 109/1934), nař. č. 222 stanovilo obvody báňských inspektorátů a vydalo služební řád pro dělnické báňské inspekční asistenty (podle zákona čís. 178/1934). — Vládním nařízením čís. 223 byly novelisovány předpisy o cejchování výčepních nádob. — Vlád. nař. č. 224 doplňuje branné předpisy ustanoveními o podporučících a poručících v další činné službě. — Pod čís. 225 byla vyhlášena rozšířená úmluva o právní pomoci s Velkou Británií. — Nařízením č. 228 se provádí zákon č. 154/1934 o soukromých zaměstnancích. Vlád. nař. č. 229 jedná o tiskopisech ohrožujících mládež (ministerstvo školství může zakázati po slyšení zvláštního sboru rozšiřování některých mravně závadných tiskopisů mezi osobami mladšími 18 let). — Čís. 231 je vyhláška o sčítání ovocných stromů a keřů. —ý.

MEZINÁRODNÍ SJEZD PRÁVNICKÝ NA PAMĚŤ VII-STÉHO VÝROČÍ VYDÁNÍ DEKRETÁLŮ ŘEHOLE IX. A XIV. STÉHO VÝROČÍ VYDÁNÍ KODEXU JUSTINIÁNSKÉHO uspořádal Papežský Ústav Obojího Práva v Římě (Piazza S. Apollinare 49) ve dnech 12.—17. listopadu 1934. Kongres byl mimořádnou událostí jak po vnější stránce, tak i vzhledem k obsahu četných vynikajících referátů, které byly na něm předneseny. Kongresu, který byl prvním toho druhu uspořádaným pod nejvyššími auspiciemi papeže se účastnilo 140 referentů 23 států a 80 universit.

V neděli 11. XI. byla seznamovací recepce v paláci papežského ústavu obojího práva. Dne 12. otevřen byl sjezd tichou mší kard. generálním vikářem papežským, *Francesco Marchetti Selvaggiani*, zahajujícím proslovem kard. *Bislettiho*, prefekta kongregace Seminářů a Universit, který tlumočil papežské požehnání účastníkům sjezdu a skvělou řečí kard. státního sekretáře *Pacelliho*, jehož ostře řezaný oduševnělý profil a před-